

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ВИКЛАДАННЯ
ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН
У МЕДИЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ**

*Матеріали
XVI Міжнародної науково-методичної
інтернет-конференції*

м. Харків, 26-27 грудня 2024 року

**Харків
ХНМУ
2025**

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1. ПЕДАГОГІКА ТА ПСИХОЛОГІЯ

Абашнік В. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ПСИХОЛОГІЇ В НІМЕЦЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ СЬОГОДНІ.....	12
Абу Мехада Л., Скорбач Т. В. РОЛЬ ОСВІТИ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ	13
Арутюнова С. К., Фоміна Л. В. ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ СТУДЕНТІВ НАВЧАЛЬНИМ ПРОЦЕСОМ	14
Бакаленко І. М., Кравченко Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ОНЛАЙН-ЗАНЯТЬ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ.....	15
Бєлаш М. С., Павловська А. І., Скорбач Т. В. ЗМІНИ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	17
Бондарєва І. Є., Калініченко О. В. АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНИЙ МЕТОД ЛІКУВАННЯ	18
Буякова А. Ю., Максимова К. Д., Скорбач Т. В. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАННЯ ТА ПЕДАГОГІЧНІ НАВЧАННЯ	20
Ван Сінь ПРОЄКТНА ТЕХНОЛОГІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	21
Ван Чжо СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ В ПЕДАГОГІЧНИХ ВИМІРАХ.....	22
Васецька Л. І. ІНТЕГРОВАНА МОДЕЛЬ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ	23
Гейченко К. І. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА-МОВНИКА ПІД ЧАС ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ	24

ІНТЕГРОВАНА МОДЕЛЬ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Васецька Л. І.

*Запорізький державний медико-фармацевтичний університет,
м. Запоріжжя*

Новітні національні концепції розвитку вищої освіти актуалізують використання штучного інтелекту, створення освітніх віртуальних середовищ, трансформації традиційних форм навчання у формати змішаного або онлайн навчання за необхідністю в умовах воєнного часу, навчання на відстані, гейміфікації навчального процесу на певних його етапах, створення інноваційних методик, презентації нової парадигми компетентностей викладачів закладу вищої освіти (далі: ЗВО) та здобувачів вищої освіти. Ключовим терміном стає діджиталізація, яка охоплює всі сфери соціуму, змінює традиційні парадигми освіти, економіки, культури. Нові освітні реалії визначають ключові компоненти інтегрованої моделі компетенцій викладача вищої школи, яка включає в себе фундаментальні професійні, предметні знання, уміння та навички, ментальні здібності та інноваційність мислення, а також нову педагогічну компетенцію – компетенцію оновлення.

Базовим документами для формування списку компетенцій викладача ЗВО є основні професійні кваліфікаційні характеристик викладача вищої школи, загальноєвропейські компетенції володіння іноземною мовою (Common European Framework of Reference: Learning, Teaching, Assessment, 2001, 2018), структура ІКТ-компетентності викладачів (ICT Competency Framework of Teachers, UNESCO). Нові документи ЮНЕСКО, Ради Європи презентують концепцію навчання протягом всього життя (lifelong learning). Ця концепція корелює зі законами України «Про вищу освіту» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>), де актуалізується спрямованість на саморозвиток і самовдосконалення викладача як обов'язковий компонент загальної професійної компетенції педагога.

Умовою ефективного впровадження інноваційних технологій у навчальний процес вищої школи є достатньо високий рівень сформованості у викладача інформаційно-комунікативних компетенцій. На сьогодні викладачу не достатньо мати компетенцію загального користувача ІТ, необхідно формувати, розвивати та удосконалювати професійний рівень володіння ІТ. Професійний рівень володіння ІТ набувається без відриву від участі в навчально-виховному процесі закладу вищої освіти: в системі професійної або додаткової професійної освіти в межах тематичного удосконалення або спеціалізації. Практична спрямованість цих курсів дозволяє педагогу оволодіти професійними знаннями та вміннями в галузі ІТ в межах інформаційно-освітнього середовища свого вишу та реалізувати набуту компетентність для проєктування віртуального освітнього простору на відповідній навчальній платформі.

Професійно-комунікативна компетентність викладача передбачає високий рівень володіння навичками необхідними для наукової діяльності, аналізу ІТ ресурсів як українською мовою, так й іноземною для включення в загальноосвітній та науковий простір з метою активної участі у всеукраїнських та європейських освітніх проєктах.

Окрім інтегрованої системи комунікативних компетентностей, до яких належать загальна, міжкультурна та професійно-комунікативні компетенції, викладачі ЗВО мають володіти ще й такими специфічними та унікальними навичками, як навички медіативних стратегій комунікації. Це розкривається в реалізації функцій педагога: ментора, модератора, тьютора, коуча, фасилітатора, щоб змоделювати свою педагогічну діяльність та навчальну діяльність студентів в інформаційно-комунікативному просторі без міжкультурних, діалогічних, методичних та інших проблем.

Сучасний викладач розвиває та удосконалює загальну професійну, інформаційно-комунікативну, інформаційно-технологічну (ІТ), когнітивно-комунікативну, методико-теоретичну та універсальні компетенції, які разом утворюють динамічну та постійно трансформуючу інтегровану модель компетенцій. Ця модель не може бути і не є сталою, оскільки викладач вишу не зупиняється у своєму професійному розвитку, вибудовує власні індивідуальні траєкторії професійного розвитку, які базуються на світових освітніх тенденціях.

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА-МОВНИКА ПІД ЧАС ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

Гейченко К. І.

*Запорізький державний медико-фармацевтичний університет,
м. Запоріжжя*

Умови, в яких сьогодні опинилися освітяни багатьох вишів України, працюючи зі студентами в режимі онлайн, є для них новими, незвичайними, але важливими і багатограними. Вони виконують не тільки традиційні функції педагога, а й адаптують свої підходи, прийоми, засоби роботи до нових умов. Викладачі кафедри мовної та загальнотеоретичної підготовки Запорізького державного медико-фармацевтичного університету звертають особливу увагу на такі аспекти власної ролі, як мотивація та підтримка здобувачів вищої освіти. Викладачі-мовники знаходять способи підтримувати активність і зацікавленість інофонів, що є складним в онлайн-форматі, де відсутні безпосередня взаємодія та мовне середовище. Вони створюють на заняттях таку атмосферу, яка сприяє розвитку довіри та впевненості у студентів, зважаючи на те, що іноземні студенти, які беруть участь у навчальному процесі, на цей момент перебувають в іншому мовно-культурному оточенні.